

อุตสาหกรรมสัตว์ปีกของสหภาพยุโรป

สหภาพยุโรป (EU) เป็นผู้ผลิตและผู้ส่งออกเนื้อสัตว์ปีกที่สำคัญของโลก โดยในแต่ละปี EU มีผลผลิตเนื้อสัตว์ปีกประมาณ ๑๔.๕ ล้านตัน หรือมากเป็นอันดับ ๓ ของโลก ซึ่งมากกว่าความต้องการบริโภคในกลุ่มประเทศสมาชิกฯ ส่งผลให้สามารถส่งออกไปยังประเทศคู่ค้าอื่น ๆ และเป็นประเทศผู้ส่งออกเนื้อสัตว์ปีกมากเป็นอันดับ ๓ ของโลก (รองจากบราซิลและสหรัฐอเมริกา) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการส่งออกชิ้นส่วนไม่เป็นที่นิยมในการบริโภคของชาว EU เช่น ปีก น่อง เท้า และเครื่องในไก่ ไปยังประเทศในแถบเอเชียและแอฟริกา ในขณะที่การนำเข้าส่วนใหญ่เป็นชิ้นส่วนที่มีราคาสูง เช่น เนื้ออกไก่ และไก่แปรรูป จากบราซิลและไทยมากที่สุด

อุตสาหกรรมสัตว์ปีกที่สำคัญใน EU ได้แก่ โปแลนด์ ฝรั่งเศส สหราชอาณาจักร เยอรมนี สเปน และอิตาลี ซึ่งมีผลผลิตรวมราวร้อยละ ๗๐ เมื่อเทียบกับปริมาณผลผลิตเนื้อสัตว์ปีกทั้งหมดของ EU โดยสามารถผลิตไก่วงได้ปีละ ๒ ล้านตัน และเป็ดอีกประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ ตัน ซึ่งประเทศที่เลี้ยงไก่วงที่สำคัญ ได้แก่ โปแลนด์ เยอรมนี และฝรั่งเศส ส่วนประเทศที่เลี้ยงเป็ดที่สำคัญ ได้แก่ ฝรั่งเศส ฮังการี และโปแลนด์

อุตสาหกรรมสัตว์ปีกใน EU ให้ความสำคัญกับการผลิตอย่างยั่งยืน การปกป้องสิ่งแวดล้อม คุ่มครองสุขภาพและสวัสดิภาพสัตว์ ตลอดจนการผลิตอาหารที่มีคุณภาพและความปลอดภัยสูง เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ปีกใน EU จึงมีต้นทุนสูงกว่าคู่แข่งในบราซิล ยูเครน สหรัฐอเมริกา และไทย ทำให้ EU นำระบบโควตาภาษี (TRQ) มาใช้เพื่อปกป้องสินค้าที่อ่อนไหวของ EU จากการแข่งขันของสินค้านำเข้าที่มีต้นทุนถูกกว่า

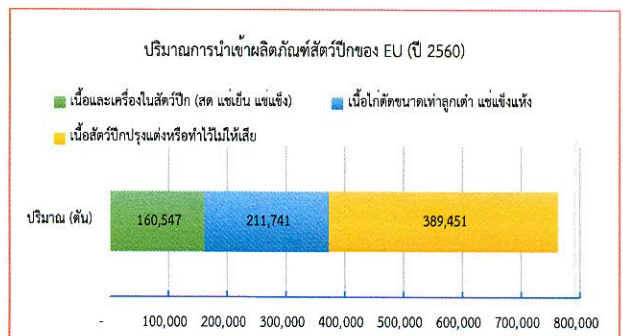
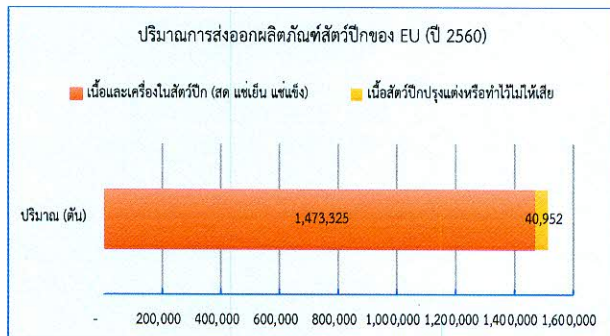
๑) ข้อมูลทั่วไป

— **การผลิต** : EU มีผลผลิตสัตว์ปีกมากเป็นอันดับ ๓ ของโลก รองจากสหรัฐอเมริกา (๒๑.๓ ล้านตัน) และจีน (๑๖.๔ ล้านตัน) ในปี ๒๕๖๐ EU มีผลผลิตเนื้อสัตว์ปีกรวมทั้งหมด ๑๕.๙ ล้านตัน โดยผลิตไก่ได้มากที่สุด (๑๒.๘ ล้านตัน หรือร้อยละ ๘๐ เมื่อเทียบกับปริมาณผลผลิตเนื้อสัตว์ปีกทั้งหมด) ที่เหลือเป็นเนื้อสัตว์ปีกประเภทอื่น ๆ เช่น ไก่วง เป็ด ฯลฯ ประเทศที่เป็นแหล่งผลิตเนื้อสัตว์ปีกที่สำคัญ ได้แก่ โปแลนด์ (๑๙.๕%) ฝรั่งเศส (๑๑.๗%) สหราชอาณาจักร (๑๑.๒%) เยอรมนี (๑๐.๘%) สเปน (๙.๕%) อิตาลี (๘.๖%) และเนเธอร์แลนด์ (๗.๑%) ในอนาคตอุตสาหกรรมสัตว์ปีกของ EU มีโอกาสเติบโตได้อีก เนื่องจากอุปสงค์ทั้งตลาดโลกและใน EU ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง

— **การบริโภค** : ในปี ๒๕๖๐ EU บริโภคเนื้อสัตว์ปีกรวมเกือบ ๑๔ ล้านตัน โดยอัตราการบริโภคมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในช่วง ๕ ปีที่ผ่านมา จาก ๒๑.๓ ก.ก./คน ในปี ๒๕๕๖ เพิ่มขึ้นเป็น ๒๔.๑ ก.ก./คน ในปี ๒๕๖๐ โดยในอนาคตอัตราการบริโภคเนื้อสัตว์ปีกของ EU มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเป็น ๒๔.๘ ก.ก./คนภายในปี ๒๕๗๓ ทั้งนี้โปรตุเกส สเปน และไอร์แลนด์มีอัตราการบริโภคเนื้อสัตว์ปีกมากที่สุดใน EU ประมาณ ๓๖.๒ ก.ก./คน/ปี ๓๑.๗ ก.ก./คน/ปี และ ๒๙.๙ ก.ก./คน/ปี ตามลำดับ

— **โครงสร้างฟาร์ม** : ฟาร์มสัตว์ปีกใน EU ประมาณร้อยละ ๘๐ เป็นฟาร์มผลิตไก่เนื้อ โดยข้อมูลในปี ๒๕๕๖ EU มีฟาร์มไก่เนื้อ ๒.๑ ล้านฟาร์ม แต่มีเพียง ๒๐,๐๐๐ แห่งที่เป็นฟาร์มใหญ่ที่เลี้ยงไก่มากกว่า ๕,๐๐๐ ตัวขึ้นไป ซึ่งส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในฝรั่งเศส สเปน โปแลนด์ อิตาลี เยอรมนี และสหราชอาณาจักร อย่างไรก็ตามแม้ประเทศสมาชิกฯ บางประเทศ มีฟาร์มเลี้ยงไก่เป็นจำนวนมาก เช่น โรมาเนีย (๑.๖ ล้านฟาร์ม) โปแลนด์ (๒๔๗,๐๐๐ ฟาร์ม) กรีซ (๙๕,๐๐๐ ฟาร์ม) และโปรตุเกส (๘๓,๐๐๐ ฟาร์ม) แต่เป็นการทำฟาร์มหลังบ้านที่เลี้ยงไก่ไม่เกิน ๙๙ ตัว/ฟาร์ม

— **การค้า :** ในปี ๒๕๖๐ EU ส่งออกเนื้อสัตว์ปีกไปยังประเทศที่สามทั้งหมด ๑.๖๖ ล้านตัน คิดเป็นมูลค่า ๑,๙๘๘ ล้านยูโร ส่วนใหญ่ส่งออกไปยูเครน ฮังการี กานา ฟิลิปปินส์ และเบนิน ในขณะที่ EU นำเข้าเนื้อสัตว์ปีกทั้งหมด ๘๐๖,๐๐๐ ตัน คิดเป็นมูลค่ารวม ๒,๐๑๕ ล้านยูโร ส่วนใหญ่นำเข้าเนื้อไก่และเนื้อสัตว์ปีกปรุงแต่งจากประเทศบราซิล ไทย และยูเครน

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับภาคสัตว์ปีกของสหภาพยุโรป (ปี ๒๕๖๐)^๑

การผลิตเนื้อสัตว์ปีกใน EU

EU-๒๘	๑๕.๙ ล้านตัน	๑๐๐%
๑. โปแลนด์	๓.๑ ล้านตัน	๑๙.๕%
๒. ฝรั่งเศส	๑.๙ ล้านตัน	๑๑.๗%
๓. U.K.	๑.๘ ล้านตัน	๑๑.๒%
๔. เยอรมนี	๑.๗ ล้านตัน	๑๐.๘%
๕. สเปน	๑.๕ ล้านตัน	๙.๕%
๖. อิตาลี	๑.๓ ล้านตัน	๘.๖%
๗. เนเธอร์แลนด์	๑.๑ ล้านตัน	๗.๑%
๘. อื่น ๆ	๓.๕ ล้านตัน	๒๒.๐%

จำแนกเนื้อสัตว์ปีก และแหล่งผลิตที่สำคัญ

๑. ไก่	๑๒.๘ ล้านตัน	๓. เป็ด	๔๖๙,๐๐๐ ตัน
- โปแลนด์	๒.๖ ล้านตัน	- ฝรั่งเศส	๒๐๔,๐๐๐ ตัน
- U.K.	๑.๖ ล้านตัน	- ฮังการี	๖๒,๐๐๐ ตัน
- เยอรมนี	๑.๒ ล้านตัน	- โปแลนด์	๕๗,๐๐๐ ตัน
๒. ไก่จวง	๒.๑ ล้านตัน	๔. สัตว์ปีกอื่น	๔๗๘,๐๐๐ ตัน
- โปแลนด์	๔๒๘,๐๐๐ ตัน	- ฝรั่งเศส	๑๑๙,๐๐๐ ตัน
- เยอรมนี	๓๗๗,๐๐๐ ตัน	- สเปน	๖๙,๐๐๐ ตัน
- ฝรั่งเศส	๓๖๙,๐๐๐ ตัน	- อิตาลี	๖๖,๐๐๐ ตัน

การค้าเนื้อสัตว์ปีกระหว่างประเทศ	ปี ๒๕๕๖	ปี ๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐
ปริมาณที่ส่งออก (๑,๐๐๐ ตัน)	๑,๔๒๘	๑,๕๐๔	๑,๔๙๐	๑,๖๑๗	๑,๖๖๒
ปริมาณที่นำเข้า (๑,๐๐๐ ตัน)	๘๐๗	๘๔๖	๘๗๕	๙๐๒	๘๐๖
มูลค่าที่ส่งออก (พันล้านยูโร)	๒.๑๐	๒.๑๘	๒.๑๑	๑.๙๕	๑.๙๙
มูลค่าที่นำเข้า (พันล้านยูโร)	๒.๐๘	๒.๐๕	๒.๑๑	๒.๑๖	๒.๐๒

ตลาดส่งออก	EXPORT
EU-๒๘	๑.๖๖ ล้านตัน ๑๐๐%
๑. ยูเครน	๑๖๓,๐๐๐ ตัน ๙.๘%
๒. ฮังการี	๑๔๘,๐๐๐ ตัน ๘.๙%
๓. กานา	๑๓๕,๐๐๐ ตัน ๘.๑%
๔. ฟิลิปปินส์	๑๒๘,๐๐๐ ตัน ๗.๗%
๕. เบนิน	๑๐๖,๐๐๐ ตัน ๖.๔%

แหล่งนำเข้า	IMPORT
EU-๒๘	๘๐๖,๐๐๐ ตัน ๑๐๐%
๑. บราซิล	๔๐๑,๐๐๐ ตัน ๔๙.๗%
๒. ไทย	๒๖๕,๐๐๐ ตัน ๓๒.๙%
๓. ยูเครน	๘๐,๐๐๐ ตัน ๙.๙%
๔. ชิลี	๒๕,๐๐๐ ตัน ๓.๑%
๕. จีน	๑๙,๐๐๐ ตัน ๒.๔%

๒) กฎระเบียบ

¹ ข้อมูลจาก AVEC Annual Report 2018 (Association of Poultry Processors and Poultry Trade in the EU Countries ASBL)

๒) กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสัตว์ปีกใน EU

๒.๑. กฎระเบียบสิ่งแวดล้อม

– Nitrates Directive (๙๑/๖๗๖/EEC) โดยเกษตรกรต้องระงับการรั่วไหลของมูลสัตว์สู่สิ่งแวดล้อม หรือต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการกำจัดมูลสัตว์

– Industrial Emission Directive (๒๐๑๐/๗๕/EU) กำหนดให้ฟาร์มเลี้ยงสัตว์ปีกมากกว่า ๔๐,๐๐๐ ตัวขึ้นไปต้องมีใบอนุญาตด้านสิ่งแวดล้อม (environmental permit) และใช้เทคนิคที่ดีที่สุด (best available techniques) เพื่อลดหรือหลีกเลี่ยงการปล่อยแอมโมเนียหรือก๊าซเรือนกระจกอื่น ๆ สู่อากาศ ดินและแหล่งน้ำ

๒.๒. กฎระเบียบความปลอดภัยอาหาร

– Animal Feed Legislation กำหนดให้อาหารที่ใช้เลี้ยงสัตว์ต้องไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพคนและสัตว์ จึงห้ามนำเนื้อหรือกระดูกปน (ban on meat-and-bone meal) มาใช้เป็นอาหารสัตว์

– Zoonoses Directive ๒๐๐๓/๙๘/EC และ Regulation ๒๑๖๐/๒๐๓๐ ว่าด้วยการควบคุมเชื้อ Salmonella ในฟาร์มสัตว์ปีก โดยกำหนดให้ใช้มาตรการที่มีประสิทธิภาพในการตรวจสอบและควบคุมเชื้อ Salmonella หรือโรคติดต่อจากสัตว์สู่คนอื่น ๆ ตลอดทุกขั้นตอน เริ่มตั้งแต่อาหารสัตว์ที่ใช้ การผลิต การแปรรูปไปจนถึงการกระจายสินค้า

– การต่อสู้กับความเสี่ยงจากการดื้อยาต้านจุลชีพ (EU strategy to combat the threat of antimicrobial resistance) โดย EU ตั้งเป้าหมายในการยกเลิกการใช้ยาปฏิชีวนะในสัตว์ที่มีใช้เพื่อการแพทย์ เช่น ห้ามใช้ยาปฏิชีวนะเป็นสารเร่งการเติบโต (growth promoter)

– กฎหมายอาหารทั่วไป (Regulation (EC) No ๑๗๘/๒๐๐๒) และกฎระเบียบสุขอนามัยอื่น ๆ (Regulation (EC) No ๘๕๒/๒๐๐๔, ๘๕๓/๒๐๐๔, ๘๕๔/๒๐๐๔, ๘๘๒/๒๐๐๔) กำหนดให้ผู้ประกอบการอาหาร รวมทั้งเกษตรกร มีหน้าที่รับผิดชอบในความปลอดภัยของอาหาร รวมทั้งเกษตรกรต้องยึดแนวทางปฏิบัติที่ดีในการทำเกษตรและควบคุมเชื้อ Salmonella

– ขั้นตอนขออนุญาตพืช GMO ที่มีความเข้มงวดสูง และนโยบายแบบไม่ประนีประนอม (Zero tolerance policy) ส่งผลให้เกษตรกรมีต้นทุนค่าอาหารสัตว์สูงขึ้น

๒.๓. กฎระเบียบส่งเสริมสวัสดิภาพสัตว์

– Council Directive ๙๘/๕๘/EC ว่าด้วยข้อกำหนดเกี่ยวกับกรงสัตว์ อาหาร และการดูแลสัตว์อย่างเหมาะสมตามความต้องการทางธรรมชาติของสัตว์ เพื่อปกป้องสัตว์จากการทรมานโดยไม่จำเป็นตั้งแต่ขั้นตอนการเลี้ยงในฟาร์ม การขนส่งและที่โรงฆ่าสัตว์

– Council Directive ๒๐๐๗/๔๓/EC ว่าด้วยข้อกำหนดขั้นต่ำในการเลี้ยงไก่สำหรับผลิตเนื้อ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมสวัสดิภาพและสุขภาพของไก่ที่เลี้ยงไว้ในโรงเรือน กฎระเบียบฉบับนี้กำหนดความหนาแน่นสูงสุดในการเลี้ยงไก่จะต้องไม่เกิน ๓๓ ก.ก./ตร.ม. รวมทั้งกำหนดข้อบังคับเกี่ยวกับปริมาณแสง วัสดุที่ใช้รองพื้น อาหารสัตว์ การถ่ายเทของอากาศในโรงเรือน เพื่อรับประกันว่าไก่ได้รับการเลี้ยงดูในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและมีสวัสดิภาพสัตว์ที่ดี

กฎระเบียบด้านสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยอาหาร และการส่งเสริมสวัสดิภาพสัตว์ต่าง ๆ ส่งผลให้ผู้ผลิตเนื้อสัตว์ปีกใน EU มีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นประมาณ ๕ ยูโรเซ็นต์/ก.ก. หรือราวร้อยละ ๖.๑ เมื่อเทียบกับต้นทุนการผลิตทั้งหมด นอกจากนี้ ประเทศสมาชิกฯ บางประเทศ มีแนวโน้มออกกฎระเบียบที่เข้มงวดยิ่งกว่ามาตรฐาน EU ซึ่งทำให้ผู้ประกอบการเลี้ยงสัตว์อาจเผชิญกับต้นทุนการผลิตที่เพิ่มขึ้นในอนาคต เช่น กฎหมายจำกัดการใช้ยาปฏิชีวนะ (ที่อาจถูกนำมาใช้ในเนเธอร์แลนด์ เยอรมนี และเดนมาร์ก) การลดฝุ่นละออง (เยอรมนี และเนเธอร์แลนด์) ลดการเกิดโรคอ้วนทำอักเสบ (เนเธอร์แลนด์ สวีเดน และเดนมาร์ก) หรือมาตรการลดการแพร่ระบาดของเชื้อ Campylobacter (ในสหราชอาณาจักร) เป็นต้น

๓) มาตรการ...

๓) มาตรการบริหารจัดการอุตสาหกรรมสัตว์ปีก

สัตว์ปีกมีชีวิตและผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ปีกเป็นสินค้าเกษตรที่อยู่ภายใต้กฎระเบียบองค์กรตลาดร่วม (Single CMO regulation) (Council Regulation (EC) No ๑๓๐๘/๒๐๑๓ of ๑๗ December ๒๐๑๓ establishing a common organisation of the markets in agriculture) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อดูแลสินค้าเกษตรด้วยมาตรการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการทำงานของตลาดให้ดีขึ้น และรักษาเสถียรภาพในตลาด ผ่านมาตรการต่าง ๆ ได้แก่ กฎการค้ากับประเทศที่สาม มาตรการช่วยเหลือหรือการแทรกแซงตลาด มาตรฐานทางการตลาด และระบบรายงานราคาสินค้า

๓.๑. กฎการค้ากับประเทศที่สาม

- ใบอนุญาตการส่งออก (export licences) : กฎระเบียบ Single CMO กำหนดให้การส่งออกผลิตภัณฑ์สัตว์ปีกต้องมีใบอนุญาตการส่งออก โดยหน่วยงานผู้รับผิดชอบหลัก (Competent Authority : CA) ในแต่ละประเทศสมาชิกฯ มีหน้าที่ออกใบอนุญาตให้ผู้ประกอบการที่ต้องการส่งออกผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์ปีกไปยังประเทศที่สาม เพื่อเป็นการติดตามปริมาณการส่งออกสินค้าจากสัตว์ นอกจากนี้ ในกรณีที่จำเป็น คณะกรรมาธิการยุโรปสามารถระงับการออกใบอนุญาตการส่งออกได้ชั่วคราว เพื่อสร้างความสมดุลของอุปทานให้เป็นไปตามข้อกำหนดของ EU

- ใบอนุญาตการนำเข้า (import licences) : การนำเข้าผลิตภัณฑ์สัตว์ปีกจากประเทศที่สามต้องมีใบอนุญาตเช่นกัน เพื่อติดตามการไหลเวียนของการค้า และบริหารจัดการตลาด โดยผลิตภัณฑ์สัตว์ปีกจากประเทศที่สามที่เข้ามาใน EU จะต้องมีใบสุขอนามัยออกโดย CA ของประเทศที่สาม เพื่อยืนยันว่าสินค้าดังกล่าวมาจากโรงงานที่ได้รับอนุญาต (approved establishment) และสอดคล้องกับกฎระเบียบ EU

- ภาษีนำเข้า (import duties) : ผลิตภัณฑ์สัตว์ปีกจากประเทศที่สามจะถูกเรียกเก็บภาษีนำเข้าในอัตราตามที่กำหนดไว้ในภาษีศุลกากรร่วมของสหภาพยุโรป (Common Custom Tariff) เพื่อให้ผู้ประกอบการ EU สามารถแข่งขันกับผลิตภัณฑ์สัตว์ปีกที่นำเข้าจากประเทศที่สามได้

- โควตาภาษี (tariff rate quotas) : เป็นเครื่องมือปกป้องสินค้าผลิตในประเทศที่อ่อนไหวต่อการแข่งขันจากสินค้านำเข้า โควตาภาษีกำหนดภาษีไว้ ๒ อัตรา สำหรับสินค้านำเข้า โดยจำนวนสินค้าภายใต้โควตาจะถูกเรียกเก็บภาษีในอัตราต่ำ หากเกินกว่าโควตาที่กำหนดจะถูกเรียกเก็บภาษีในอัตราสูงกว่า อย่างไรก็ตาม คณะกรรมาธิการยุโรปสามารถประกาศปรับปริมาณโควตาในแต่ละปีได้ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความต้องการของตลาด การเจรจาต่อรอง หรือจากการเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ เช่น กรณี Brexit ทำให้ EU ต้องพิจารณาเรื่องการปรับปรุง TRQs เนื้อสัตว์ปีกที่จัดสรรให้กับประเทศที่สาม

ผลิตภัณฑ์สัตว์ปีกของไทยที่ได้รับการจัดสรร TRQs จาก EU ในปริมาณสูง ได้แก่ (๑) ไก่แปรรูป ๑๖๐,๐๓๓ ตัน เก็บภาษีนำเข้าที่ร้อยละ ๘ ของมูลค่าการนำเข้า และ ๑,๐๒๔ ยูโร/ตัน ในส่วนที่เกินโควตา และ (๒) ไก่หมักเกลือแช่แข็ง ๙๒,๖๑๐ ตัน เก็บภาษีนำเข้าที่ร้อยละ ๑๕.๔ ของมูลค่าการนำเข้า และ ๑,๓๐๐ ยูโร/ตัน ในส่วนที่เกินโควตา

ส่วนผลิตภัณฑ์สัตว์ปีกจากบราซิลที่ได้รับการจัดสรร TRQs จาก EU ในปริมาณมาก ได้แก่ (๑) ไก่แปรรูป ๗๙,๔๗๗ ตัน เก็บภาษีนำเข้าที่ร้อยละ ๘ ของมูลค่าการนำเข้า และ ๑,๐๒๔ ยูโร/ตัน ในส่วนที่เกินโควตา และ (๒) ไก่หมักเกลือแช่แข็ง ๑๗๐,๘๐๗ ตัน เก็บภาษีนำเข้าที่ร้อยละ ๑๕.๔ ของมูลค่าการนำเข้า และ ๑,๓๐๐ ยูโร/ตัน ในส่วนที่เกินจากโควตา (๓) ไก่วงแปรรูป ๙๒,๓๐๐ ตัน เก็บภาษีนำเข้าที่ร้อยละ ๘.๕ ของมูลค่าการนำเข้า และ ๑,๐๒๔ ยูโร/ตัน ในส่วนที่เกินโควตา

ภาษีนำเข้า...

• ภาษีนำเข้าเพิ่มเติม (additional import duties) : การเก็บค่าธรรมเนียมนำเข้าเพิ่มเติมเป็นมาตรการที่สามารถนำมาใช้กับภาคสัตว์ปีก เพื่อปกป้องผู้ผลิตภายใน EU จากการไหลเข้าของสินค้านำเข้าที่มีราคาต่ำกว่าราคาอ้างอิงที่ EU แจ้งไว้กับ WTO (trigger price) หรือในกรณีที่สินค้านำเข้ามากขึ้นเกินกว่าปริมาณที่กำหนดไว้ (trigger volume) โดยประเทศสมาชิกฯ สามารถเรียกเก็บค่าธรรมเนียมได้ไม่เกินร้อยละ ๓๐ ของอัตราภาษีขาเข้าที่เรียกเก็บในขณะนั้น เพื่อป้องกันความเสียหายที่มีต่อตลาดประเทศผู้นำเข้า

๓.๒. มาตรการช่วยเหลือหรือการแทรกแซงตลาด

ในกรณีมีภาวะไม่ปกติในตลาดเกิดขึ้น จากการระบาดของโรคสัตว์หรือผู้บริโภคสูญเสียความเชื่อมั่นจนส่งผลกระทบทำให้ตลาดขาดเสถียรภาพ (เช่น โรคไข้หวัดนก) กฎระเบียบ Single CMO อนุญาตให้ใช้มาตรการช่วยเหลือพิเศษ (exceptional market support measures) โดย EU จะออกงบประมาณช่วยเหลือ (co-financed) ให้ถึงร้อยละ ๕๐ แต่มีเงื่อนไขว่าประเทศสมาชิกฯ จะต้องดำเนินมาตรการด้านสัตว์แพทย์และสุขภาพเท่าที่จำเป็นแล้ว เพื่อจัดการกับโรคอย่างเร่งด่วน

๓.๓. มาตรฐานทางการตลาด

Commission Regulation (EC) No ๕๔๓/๒๐๐๘ ว่าด้วยมาตรฐานการตลาดของสินค้าสัตว์ปีกที่วางจำหน่ายใน EU มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ ซึ่งครอบคลุมสินค้าสัตว์ปีก ได้แก่ ไก่ ไก่วง เป็ด ห่าน และไก่ต๊อกทั้งแบบสด แช่แข็ง และแช่เยือกแข็ง มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาคุณภาพสินค้า ปกป้องผู้บริโภค รวมทั้งรับรองว่าสินค้าสัตว์ปีกที่จำหน่ายในตลาด EU อยู่บนพื้นฐานของการแข่งขันที่ยุติธรรม และมาจากการผลิตที่สอดคล้องกัน

๓.๔. ระบบรายงานราคาสินค้า

Commission Regulation (EC) No ๕๔๖/๒๐๐๓ กำหนดให้ประเทศสมาชิกฯ ส่งราคาจำหน่ายสัตว์ปีก ณ โรงฆ่า หรือราคาขายส่งไก่เกรด A (๖๕% chickens) เป็นประจำทุกสัปดาห์ ระบบรายงานราคาสินค้าเป็นมาตรการที่สะท้อนถึงการพัฒนารองตลาด และสามารถนำข้อมูลไปประเมินแนวโน้มทั่วไปของอุตสาหกรรมสัตว์ปีกได้ รวมทั้งใช้ในการตัดสินใจว่าจำเป็นต้องนำมาตรการช่วยเหลือพิเศษมาใช้หรือไม่ (ในช่วงที่ราคาเนื้อสัตว์ปีกตกต่ำมาก เนื่องจากเกิดเหตุการณ์ไม่ปกติจากการแพร่ระบาดของโรคสัตว์ หรือผู้บริโภคขาดความเชื่อมั่นอันเนื่องมาจากความเสี่ยงด้านสาธารณสุขหรือสุขภาพสัตว์)

ตัวอย่างรายงานสถานการณ์ตลาด และราคาสัตว์ปีกที่ประกาศในเว็บไซต์ DG-Agri

